

Πίνακας περιεχομένων

- [1](#)
- [2](#)
- [3](#)
- [4](#)
- [5](#)
- [6](#)
- [7](#)
- [8](#)
- [9](#)
- [10](#)
- [11](#)
- [12](#)
- [13](#)
- [14](#)
- [15](#)
- [16](#)
- [17](#)
- [18](#)
- [19](#)
- [20](#)
- [21](#)
- [22](#)
- [23](#)
- [24](#)
- [25](#)
- [26](#)
- [27](#)
- [28](#)
- [29](#)

Τυνησία

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3742

(ΦΕΚ Α' 23/13-02-2009)

Κύρωση της Σύμβασης και του Πρόσθετου σε αυτήν Πρωτοκόλλου μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας σχετικά με την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας σχετικά με την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο, που υπογράφηκε στην Τύνιδα στις 31 Οκτωβρίου 1992, μαζί με το Πρόσθετο σε αυτήν Πρωτόκολλο, που

υπογράφηκε στις 14 Μαΐου 2007 στην Τύνιδα, το κείμενο των οποίων σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα, έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας αποσκοπούσα στην αποφυγή της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ και

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ

επιθυμούσες να συνάψουν σύμβαση με σκοπό την αποφυγή της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο συμφώνησαν τις παρακάτω διατάξεις:

Άρθρο 1. Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση.

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα, τα οποία είναι κάτοικοι ενός συμβαλλομένου κράτους ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2. Φόροι στους οποίους αφορά η Σύμβαση.

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται, στους φόρους επί του εισοδήματος και επί της ωφέλειας από κεφάλαιο, οι οποίοι επιβάλλονται για λογαριασμό καθενός από τα συμβαλλόμενα κράτη των πολιτικών τους υποδιαιρέσεων και των τοπικών τους αρχών, οποιοδήποτε και αν είναι το σύστημα είσπραξης.
2. Ως φόροι επί του εισοδήματος θεωρούνται οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος ή επί στοιχείων εισοδήματος και ως φόροι επί της ωφέλειας από κεφάλαιο, οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί της ωφέλειας που προέρχεται από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας καθώς και οι φόροι επί της υπεραξίας.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση είναι κυρίως:
 - α. όσον αφορά την Δημοκρατία της Τυνησίας:
 - ο φόρος επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένης και της φορολογίας της ωφέλειας από κεφάλαιο.
 - ο φόρος των Εταιρειών, συμπεριλαμβανομένης και της φορολογίας της ωφέλειας από κεφάλαιο καλούμενοι στο εξής «Τυνησιακοί φόροι».

β. όσον αφορά την Δημοκρατία της Ελλάδος:

- ο φόρος επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένης και της φορολογίας της ωφέλειας από κεφάλαιο.
- ο φόρος επί του εισοδήματος των νομικών προσώπων, συμπεριλαμβανομένης και της φορολογίας της ωφέλειας από κεφάλαιο καλούμενοι στο εξής «Ελληνικοί φόροι».

4. Η σύμβαση εφαρμόζεται επίσης επί των φόρων που τυχόν θα επιβληθούν στο μέλλον, ταυτόσημης ή ανάλογης φύσης οι οποίοι θα προστεθούν στους υφισταμένους ή θα τους αντικαταστήσουν. Οι αρμόδιες Αρχές των συμβαλλομένων κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη στο τέλος κάθε έτους τις τροποποιήσεις που έχουν επέλθει επί της αντίστοιχης φορολογικής τους νομοθεσίας.

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί.

Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική ερμηνεία:

α) Οι εκφράσεις «ένα συμβαλλόμενο κράτος» και «το άλλο συμβαλλόμενο κράτος» υποδηλούν, ανάλογα με το περιεχόμενο του κειμένου την Δημοκρατία της Τυνησίας και την Ελληνική Δημοκρατία.

β) Ο όρος «Δημοκρατία της Τυνησίας» υποδηλώνει το έδαφος της Δημοκρατίας της Τυνησίας και τις ζώνες που πρόσκεινται στα χωρικά ύδατα της Τυνησίας επί των οποίων, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, η Τυνησία δύναται να ασκήσει δικαιώματα που έχουν σχέση με τον θαλάσσιο βυθό, το θαλάσσιο υπέδαφος και τους φυσικούς τους πόρους.

γ) Ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει τα εδάφη της Ελληνικής Δημοκρατίας και τα μέρη του θαλάσσιου βυθού και του υπεδάφους κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

δ) Ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει τα φυσικά πρόσωπα, τις εταιρείες και κάθε άλλη ομάδα προσώπων.

ε) Ο όρος «εταιρία» υποδηλώνει κάθε νομικό πρόσωπο η κάθε νομική οντότητα που θεωρείται νομικό πρόσωπο για τους σκοπούς της φορολογίας.

στ) Οι εκφράσεις «επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου κράτους» και «επιχείρηση του άλλου συμβαλλόμενου κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου κράτους και επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου κράτους.

ζ) Ο όρος «υπήκοοι» υποδηλώνει κάθε φυσικό πρόσωπο που είναι κάτοχος της υπηκοότητας ενός των συμβαλλομένων Κρατών και όλα τα νομικά πρόσωπα, προσωπικές εταιρείες και συνεταιρισμούς που έχουν συσταθεί σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος.

η) Η έκφραση «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει κάθε μεταφορά που πραγματοποιείται από ένα πλοίο ή αεροσκάφος εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος πραγματοποιεί μεταφορές μεταξύ δύο σημείων που βρίσκονται στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου κράτους.

θ) Η έκφραση «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

Στην περίπτωση της Δημοκρατίας της Τυνησίας: Τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του.

Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

Τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του.

ι) Για την εφαρμογή της σύμβασης από ένα συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε έκφραση που δεν ορίζεται, σ' αυτό το άρθρο έχει εκτός εάν εκ του κειμένου προκύπτει διαφορετική ερμηνεία, την έννοια που της αποδίδεται από την νομοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση.

Άρθρο 4. Κάτοικος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, η έκφραση «κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνει κάθε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, υπόκεινται στο φόρο, λόγω της κατοικίας του, της διαμονής του, της έδρας της διευθύνσεώς του ή κάθε άλλου κριτηρίου ανάλογης φύσης. Η έκφραση όμως αυτή δεν περιλαμβάνει τα πρόσωπα που υπόκεινται σε φόρο σ' αυτό το Κράτος για τα εισοδήματα που προέρχονται από πηγές που ευρίσκονται σ' αυτό το Κράτος, συμπεριλαμβανομένης και της ωφέλειας από κεφάλαιο.

2. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο θεωρείται κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων Κρατών, η περίπτωση του ρυθμίζεται ως ακολούθως:

α. Το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους, στο οποίο διαθέτει μόνιμη κατοικία. Εάν διαθέτει μόνιμη κατοικία σε αμφότερα τα συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου Κράτους με το οποίο διατηρεί τους πλέον στενούς προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

β. Εάν το συμβαλλόμενο Κράτος όπου το πρόσωπο αυτό έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων δεν δύναται να καθορισθεί ή δεν διαθέτει μόνιμη κατοικία σε κανένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονή του.

γ. Εάν το πρόσωπο αυτό έχει συνήθη διαμονή και στα δύο συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ. Εάν το πρόσωπο αυτό είναι υπήκοος και των δύο συμβαλλομένων Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων κρατών επιλύουν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

ε. Όταν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο θεωρείται κάτοικος και των δύο συμβαλλομένων Κρατών, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του συμβαλλόμενου Κράτους όπου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης των δραστηριοτήτων του.

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, η έκφραση «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση, μέσω της οποίας η επιχείρηση ασκεί μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητάς της.

2. Η έκφραση «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης

β) υποκατάστημα

γ) γραφείο

δ) εργοστάσιο

ε) εργαστήριο

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή φυσικού αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλον τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων

ζ) εγκατάσταση ή κατασκευή που χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση φυσικών πόρων.

3. Συνιστά «μόνιμη εγκατάσταση», ένα εργοτάξιο κατασκευής, ή προσωρινές εργασίες συναρμολόγησης ή δραστηριότητες επίβλεψης, όταν αυτό το εργοτάξιο ή οι προσωρινές εργασίες συναρμολόγησης ή οι δραστηριότητες επίβλεψης που ακολουθούν την πώληση μηχανημάτων ή εξοπλισμού διαρκούν περισσότερο από 6 μήνες ή όταν αυτές οι εργασίες συναρμολόγησης ή οι δραστηριότητες επίβλεψης που ακολουθούν την πώληση μηχανημάτων ή εξοπλισμού διαρκούν λιγότερο από 6 μήνες και η δαπάνη για τη συναρμολόγηση ή την επίβλεψη υπερβαίνει το 10% της αξίας αυτών των μηχανημάτων ή του εξοπλισμού.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεν θεωρείται ότι υπάρχει «μόνιμη εγκατάσταση» εάν:

α) γίνεται χρήση εγκατάστασης με μοναδικό σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση στο μέτρο που αυτή η παράδοση εμπορευμάτων δεν πραγματοποιήθηκε κατόπιν παραγγελίας προς την εγκατάσταση αυτή ή δε συμφωνήθηκε μέσω αυτής ή δεν τιμολογήθηκε από την εν λόγω εγκατάσταση.

β) διατηρείται απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση με μοναδικό σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση στο μέτρο που η παράδοση αυτή δεν πραγματοποιήθηκε κατόπιν παραγγελίας στην εγκατάσταση αυτή ή δε συμφωνήθηκε μέσω αυτής ή δεν τιμολογήθηκε από την εν λόγω εγκατάσταση.

γ) διατηρείται απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση με μοναδικό σκοπό την μεταποίηση τους από κάποια άλλη επιχείρηση.

δ) Μιά καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση χρησιμοποιείται με μοναδικό σκοπό την αγορά εμπορευμάτων η αγαθών ή την συγκέντρωση πληροφοριών για την επιχείρηση ή τη διαφήμιση της τελευταίας.

ε) Μια καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση χρησιμοποιείται με μοναδικό σκοπό την άσκηση για λογαριασμό της επιχείρησης οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

στ) Μιά καθορισμένη επαγγελματική εγκατάσταση χρησιμοποιείται με μοναδικό σκοπό την διεξαγωγή οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που μνημονεύονται στις υποπαραγράφους α)

έως ε) υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα της καθορισμένης επαγγελματικής εγκατάστασης η απορρέουσα από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο (εκτός εάν πρόκειται για ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίον εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 9) ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος εξουσιοδότηση, την οποία ασκεί συστηματικά, που του επιτρέπει να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' αυτό το Κράτος για όλες τις δραστηριότητες που αυτό το πρόσωπο ασκεί για λογαριασμό της, εκτός εάν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σ αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 οι οποίες, έστω και εάν ασκούνται μέσω μιας καθορισμένης επαγγελματικής εγκατάστασης, δεν καθιστούν την καθορισμένη αυτή εγκατάσταση μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

6. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1,2 και 3 του παρόντος άρθρου, ένα πρόσωπο που διεξάγει δραστηριότητες αναφορικά με την εκμετάλλευση ή εξερεύνηση του θαλάσσιου βυθού, του θαλάσσιου υπεδάφους και των φυσικών τους πόρων σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι διεξάγει δραστηριότητες μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης στο Κράτος αυτό.

7. Μια ασφαλιστική επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Κράτος εάν εισπράτει ασφάλιστρα στο έδαφος του Κράτους αυτού ή ασφαλίζει κινδύνους εντός του κράτους αυτού μέσω ενός υπαλλήλου ή μέσω ενός πράκτορα που δεν περιλαμβάνεται στην κατηγορία των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 9 του παρόντος άρθρου.

8. Όταν μια επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου κράτους διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μια ή όλες οι δραστηριότητες που αυτή η επιχείρηση πραγματοποιεί στο έδαφος αυτού του συμβαλλόμενου Κράτους θεωρούνται ότι ασκούνται μέσω της μόνιμης αυτής εγκατάστασης.

9. Μια επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σ' αυτό το άλλο Κράτος μέσω ενός μεσίτη, ενός αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφ' όσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

10. Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από μια εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, ή διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο) δεν μπορεί από μόνο του να καθιστά την καθεμιά από τις εταιρείες αυτές μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία.

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική εκμετάλλευση που βρίσκεται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται με τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται αυτή η περιουσία. Ο όρος οπωσδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία σε ακίνητη περιουσία και δικαιώματα από τα οποία απορρέουν πληρωμές μεταβλητές ή καθορισμένες ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση, ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών

κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροπλάνα δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση πάκτωσης ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μίας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται, μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο πραγματοποιείται μέσω της μόνιμης αυτής εγκατάστασης.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3 εάν μία επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, τότε σε καθένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μία διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με ανάλογη δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή ανάλογες συνθήκες και που συνεργάζεται τελείως ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μίας μόνιμης εγκατάστασης αφαιρούνται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και των πραγματικών γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

Εν τούτοις, δεν αφαιρούνται τα ποσά που καταβάλλονται από την μόνιμη εγκατάσταση στην έδρα της επιχείρησης ή σε οποιαδήποτε από τις άλλες εγκαταστάσεις της, ως δικαιώματα, αμοιβές ή άλλες πληρωμές ανάλογης φύσης, που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα για άδειες εκμετάλλευσης, ευρεσιτεχνίες ή άλλες αιτίες, όπως προμήθειες (εκτός από πληρωμές για δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί) για προσφερθείσες υπηρεσίες ή για διοικητική δραστηριότητα, ή εκτός, από την περίπτωση των τραπεζικών επιχειρήσεων, τόκοι επί ποσών που χορηγήθηκαν ως δάνεια στην μόνιμη εγκατάσταση.

Επίσης, για τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, δεν υπολογίζονται στα έξοδα της έδρας της επιχείρησης ή οποιασδήποτε άλλης εγκατάστασής της δικαιώματα, αμοιβές ή άλλες πληρωμές ανάλογης φύσης που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα για άδειες εκμετάλλευσης, ευρεσιτεχνίες ή άλλες αιτίες, όπως προμήθειες (εκτός από πληρωμές δαπανών που έχουν πραγματοποιηθεί) για προσφερθείσες υπηρεσίες ή για διοικητική δραστηριότητα, ή, εκτός από την περίπτωση των τραπεζικών επιχειρήσεων, τόκοι επί ποσών που χορηγήθηκαν ως δάνεια στην έδρα της επιχείρησης ή σε οποιαδήποτε άλλη εγκατάστασή της.

4. Εφ' όσον συνηθίζεται σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που πραγματοποιεί μια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά

όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που πραγματοποιεί η μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.

6. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα Άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8. Ναυτιλιακές και Αεροπορικές μεταφορές

1. Εισοδήματα που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο έχουν νηολογηθεί τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με τίτλους εθνικότητας.

Εν τούτοις, τα κέρδη που πραγματοποιούνται από τις επιχειρήσεις των οποίων τα κεφάλαια κατέχονται ταυτόχρονα, αφενός από το ένα συμβαλλόμενο Κράτος, μία από τις τοπικές αρχές αυτού ή από έναν κάτοικό του και αφετέρου από το άλλο Κράτος, από μια από τις τοπικές αρχές αυτού ή από έναν κάτοικό του, καθώς επίσης τα κέρδη που πραγματοποιούνται από μία επιχείρηση που διοικείται η ελέγχεται από κάτοικο ενός των Κρατών και της οποίας η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης βρίσκεται σε ένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη, φορολογούνται στο συμβαλλόμενο Κράτος εντός του οποίου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

2. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων που εξυπηρετούν την εσωτερική ναυσιπλοοία φορολογούνται στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

Εάν η έδρα της πραγματικής διοίκησης μιας επιχείρησης είναι επί ενός πλοίου ή ενός σκάφους, η έδρα αυτή θεωρείται ότι βρίσκεται στο συμβαλλόμενο Κράτος όπου βρίσκεται το λιμάνι νηολόγησης πλοίου ή του σκάφους αυτού ή εάν δεν υπάρχει λιμάνι νηολόγησης, στο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου αυτός που εκμεταλλεύεται το πλοίο ή το σκάφος είναι κάτοικος.

3. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση διεθνών αεροπορικών μεταφορών φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος εντός του οποίου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

4. Οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 και της παραγράφου 3 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη που προέρχονται από την συμμετοχή σε «POOL» κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε διεθνείς οργανισμούς εκμετάλλευσης (πλοίων ή αεροσκαφών).

Άρθρο 9. Συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

1. Αν:

α) επιχείρηση του ενός συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων, στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις, όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα συμβαλλόμενο Κράτος συμπεριλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους και φορολογεί ανάλογα κέρδη επί των οποίων μία επιχείρηση του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί στο άλλο αυτό Κράτος, και τα κέρδη αυτά είναι κέρδη που θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου κράτους εάν οι συνθήκες συνεργασίας που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήσαν αυτές που θα είχαν συμφωνηθεί μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, το άλλο Κράτος προβαίνει σε κατάλληλη αναπροσαρμογή του ποσού του φόρου που έχει εισπραχθεί επί των κερδών αυτών.

Για τον υπολογισμό αυτής της αναπροσαρμογής, λαμβάνονται υπόψη οι άλλες διατάξεις της παρούσας σύμβασης και, εάν είναι απαραίτητο, οι αρμόδιες Αρχές των συμβαλλομένων Κρατών επιλαμβάνονται του θέματος από κοινού.

Άρθρο 10. Μερίσματα

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία κάτοικο του ενός συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά φορολογούνται επίσης στο συμβαλλόμενο κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με την νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά εάν το πρόσωπο που εισπράττει τα μερίσματα είναι ο πραγματικός δικαιούχος, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτό τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει:

α) Το 35% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν η εταιρεία που τα διανέμει είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας.

β) Το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν η εταιρεία που τα διανέμει είναι κάτοικος της Δημοκρατίας της Τυνησίας.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογία της εταιρείας που αφορά στα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» που χρησιμοποιείται σε αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής στα κέρδη (κεφαλαιουχικής εταιρείας), τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί την διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή αν παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέονται ουσιαστικά μ' αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμα και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11. Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, αυτοί οι τόκοι φορολογούνται επίσης στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 15% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «τόκοι», που χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη οποιασδήποτε χρήσης, ανεξάρτητα αν οι απαιτήσεις αυτές εξασφαλίζονται ή όχι με υποθήκη ή αν παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη κυρίως όμως σημαίνει εισόδημα από κρατικά χρεώγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια συμπεριλαμβανομένων και των δώρων και βραβείων που συνεπάγονται τα ανωτέρω χρεώγραφα. Πρόστιμα για εκπρόθεσμη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι εμπορική ή βιομηχανική δραστηριότητα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση σε αυτό, και η αξίωση χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 κατά περίπτωση.

5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο ένα συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Αν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός από τα συμβαλλόμενα Κράτη, έχει σε ένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη μία μόνιμη εγκατάσταση ή μία καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι

προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος, για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μίας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αυτό ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία κάθε συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 12. Δικαιώματα

1. Τα δικαιώματα που προκύπτουν σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα δικαιώματα αυτά φορολογούνται και στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 12 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών ρυθμίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα» που χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο σημαίνει τις πληρωμές κάθε φύσης που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή την παραχώρηση της χρήσης δικαιώματος αναπαραγωγής σε φιλολογική, καλλιτεχνική ή επιστημονική εργασία, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, ευρεσιτεχνίας, βιομηχανικού ή εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μυστικού σχεδίου, μυστικής μεθόδου ή τύπου, ως επίσης για τη χρήση ή την παραχώρηση της χρήσης γεωργικού, λιμενικού, βιομηχανικού, επιστημονικού ή εμπορικού εξοπλισμού, με εξαίρεση τις πληρωμές για ναύλωση πλοίων και αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική ή επιστημονική εμπειρία ή για μελέτες τεχνικές ή οικονομικές.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται όταν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος, ή παρέχει μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες μέσω μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος, και το δικαίωμα ή η περιουσία από την οποία πηγάζουν τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14.

5. Τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο οφειλέτης είναι το ίδιο το Κράτος, μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν, όμως, ο οφειλέτης των δικαιωμάτων, ανεξάρτητα αν είναι κάτοικος ή όχι του ενός συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση για την οποία έχει συναφθεί το συμβόλαιο από το οποίο προκύπτει η καταβολή των δικαιωμάτων και η οποία ως εκ τούτου επιβαρύνεται με αυτά, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση.

6. Όταν, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και τρίτων προσώπων, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη την παροχή για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του

δικαιούχου εάν δεν υφίσταντο όμοιες σχέσεις, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο αυτό ποσόν. Στην περίπτωση αυτή, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κάθε συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας σύμβασης.

7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται, εάν προκύψει, ότι η περιουσία ή το δικαίωμα από το οποίο πηγάζουν τη δικαιώματα δεν έχει δημιουργηθεί καλή τη πίστει μέσα στα πλαίσια των εμπορικών σχέσεων, αλλά κυρίως με σκοπό την εκμετάλλευση των πλεονεκτημάτων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο

1. Η ωφέλεια που προκύπτει, από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6, φορολογείται στο συμβαλλόμενο Κράτος όπου αυτή βρίσκεται.

2. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής περιουσίας, η οποία αποτελεί μέρος του ενεργητικού μόνιμης εγκατάστασης που επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος για την άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος, συμπεριλαμβανομένης εκείνης της ωφέλειας που προκύπτει από την εκποίηση αυτής της μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή αυτής της καθορισμένης βάσης, φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση πλοίων που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων φορολογείται μόνο στο Κράτος όπου είναι νηολογημένα ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με τίτλους εθνικότητας. Εν τούτοις, αυτή η ωφέλεια φορολογείται στο Κράτος όπου βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης (της επιχείρησης) στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο εδάφιο 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 8. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές, πλοιαρίων που εξυπηρετούν την εσωτερική ναυσιπλοία ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοιαρίων ή των αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

4. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων εκτός από αυτά που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία.

Άρθρο 14. Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Τα εισοδήματα που αποκτά κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους από την άσκηση ελευθερίου επαγγέλματος ή άλλων μη εξαρτημένων δραστηριοτήτων ανάλογου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό. Εν τούτοις, τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος στις εξής περιπτώσεις:

α) Εάν ο ενδιαφερόμενος διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος καθορισμένη βάση για την άσκηση των δραστηριοτήτων του στην περίπτωση αυτή, μόνο το τμήμα των εισοδημάτων που πραγματοποιήθηκαν μέσω της εν λόγω καθορισμένης βάσης φορολογείται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος ή,

β) Εάν διαμένει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος για χρονικό διάστημα ή χρονικά διαστήματα συνολικής διάρκειας ίσης ή μεγαλύτερης των 183 ημερών κατά το οικείο φορολογικό έτος.

2. Ο όρος «ελευθέριο επάγγελμα» περιλαμβάνει ειδικά τις μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή παιδαγωγικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, οι μισθοί, τα ημερομίσθια και οι άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους για έμμισθη απασχόληση φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός εάν η απασχόληση ασκείται εντός του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους. Εάν η απασχόληση ασκείται εκεί, οι αμοιβές που αποκτώνται γι' αυτήν φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου, οι αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός συμβαλλόμενου Κράτους για έμμισθη απασχόληση που ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος φορολογούνται μόνο στο πρώτο Κράτος εάν:

α) Ο δικαιούχος των αμοιβών παραμένει στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες κατά το οικείο φορολογικό έτος και

β) Οι αμοιβές καταβάλλονται από ή για λογαριασμό εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) Οι αμοιβές δεν βαρύνουν κάποια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, την οποία διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, οι αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός συμβαλλόμενου Κράτους για έμμισθη απασχόληση που ασκείται πάνω σε πλοίο σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται στο Κράτος αυτό.

Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, οι αμοιβές που αποκτώνται για έμμισθη απασχόληση που ασκείται πάνω σε αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

Άρθρο 16. Αμοιβές μελών διοικητικού Συμβουλίου

Τα ποσοστά, οι αμοιβές παράστασης και οι άλλες παρόμοιες παροχές τις οποίες κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνει υπό την ιδιότητά του ως μέλους διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου εταιρείας κατοίκου του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15 τα εισοδήματα που αποκτώνται από πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως οι καλλιτέχνες θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης και οι μουσικοί ως και οι αθλητές για τις προσωπικές τους δραστηριότητες τις σχετικές με την ιδιότητά τους αυτή, φορολογούνται στο συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο αυτές οι δραστηριότητες ασκούνται.

2. Όταν τα εισοδήματα από την προσωπική άσκηση δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή με την ιδιότητά του αυτή δεν περιέρχονται σ' αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, στο συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18. Συντάξεις

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου του άρθρου 19, οι συντάξεις και οι άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός συμβαλλόμενου Κράτους για προηγούμενη απασχόληση φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες

1.

α) Οι αμοιβές, εκτός από τις συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, είτε απευθείας είτε κατόπιν εισφορών σε Ταμεία που έχουν συστήσει, σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρέχονται προς αυτό το Κράτος ή αυτή την

υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή φορολογούνται μόνο σ'αυτό το Κράτος.

β) Εν τούτοις, αυτές οι αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος εάν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός αυτού του Κράτους και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού και:

- έχει την υπηκοότητα του Κράτους αυτού, ή
- δεν έχει γίνει κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2.

α) Οι συντάξεις που καταβάλλονται από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, είτε απευθείας είτε κατόπιν εισφορών σε Ταμεία που έχουν συστήσει σ'ένα φυσικό πρόσωπο, για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα 2 έτη.

Με τη λήξη αυτής της περιόδου, οι συντάξεις αυτές φορολογούνται μόνο στο συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου ο δικαιούχος των συντάξεων είναι κάτοικος.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές ή συντάξεις που καταβάλλονται για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν μέσα στα πλαίσια εμπορικής ή βιομηχανικής δραστηριότητας που ασκήθηκε από ένα εκ των δύο συμβαλλόμενων Κρατών ή μία εκ των πολιτικών του υποδιαίρεσεων ή των τοπικών του αρχών.

Άρθρο 20. Σπουδαστές και εκπαιδευόμενοι (stagiaires)

1. Κάθε κάτοικος του ενός εκ των δύο συμβαλλόμενων Κρατών ο οποίος διαμένει στο άλλο Κράτος αποκλειστικά:

α) υπό την ιδιότητα του σπουδαστή που είναι εγγεγραμμένος σε πανεπιστήμιο, κολλέγιο ή σχολή αυτού του άλλου Κράτους,

β) υπό την ιδιότητα του μαθητευόμενου στο εμπόριο ή τη βιομηχανία,

γ) ή ως δικαιούχος υποτροφίας, επιχορήγησης ή επιδόματος υπό μορφήν αποζημίωσης, η οποία καταβάλλεται σ'αυτόν από ίδρυμα θρησκευτικό, φιλανθρωπικό, επιστημονικό ή μορφωτικό με αποκλειστικό σκοπό να διευκολυνθεί στην παρακολούθηση των σπουδών ή των ερευνών, απαλλάσσεται του φόρου όαυτό το άλλο Κράτος για τα χρηματικά ποσά που λαμβάνει από το εξωτερικό για τη συντήρησή του, τις σπουδές του ή την εξάσκησή του, για κάθε υποτροφία της οποίας είναι δικαιούχος ή για κάθε ποσό που λαμβάνει σαν αμοιβή για εξαρτώμενης φύσης δραστηριότητα την οποία ασκεί σ'αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κάθε φυσικό πρόσωπο του ενός των συμβαλλόμενων Κρατών που διαμένει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει το ένα έτος υπό την ιδιότητα του συνεργάτη επιχείρησης του πρώτου Κράτους ή ενός των οργανισμών που προβλέπονται στο εδάφιο γ' της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, ή δυνάμει συμβολαίου που έχει συναφθεί με την εν λόγω επιχείρηση ή του εν λόγω οργανισμού, με αποκλειστικό σκοπό την απόκτηση τεχνικής ή επαγγελματικής πείρας ή εμπειρίας κοντά σε πρόσωπο άλλο εκτός από την εν λόγω επιχείρηση ή τον εν λόγω οργανισμό, απαλλάσσεται του φόρου σ'αυτό το άλλο Κράτος για την αμοιβή που λαμβάνει κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου.

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα

1. Τα στοιχεία εισοδημάτων κατοίκου ενός συμβαλλόμενου Κράτους που δεν αναφέρονται ρητά στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας σύμβασης φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδημάτων με εξαίρεση τα εισοδήματα που προκύπτουν από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6, αν ο δικαιούχος αυτών των εισοδημάτων που είναι κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα μέσω μόνιμης σ'αυτό εγκατάστασης ή παρέχει μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ'αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία από την οποία πηγάζουν τα εισοδήματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε τέτοια περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 ανάλογα.

Άρθρο 22. Διατάξεις για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας

1. Όταν κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισοδήματα, τα οποία σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης φορολογούνται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο Κράτος εκπίπτει από τον φόρο που εισπράττει επί των εισοδημάτων του κατοίκου αυτού ποσόν ίσο προς τον φόρο εισοδήματος ο οποίος έχει καταβληθεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Το ποσόν όμως που εκπίπτει δεν μπορεί να υπερβεί το τμήμα εκείνο του φόρου εισοδήματος όπως υπολογίζεται πριν από την έκπτωση, το οποίο αναλογεί στα εισοδήματα που φορολογούνται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Ο φόρος, ο οποίος έχει καταργηθεί ή έχει μειωθεί σε ένα εκ των συμβαλλόμενων Κρατών, δυνάμει της εσωτερικής νομοθεσίας του Κράτους αυτού, θεωρείται σαν να είχε καταβληθεί και πρέπει στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος από τον φόρο που θα είχε επιβαρύνει τα εισοδήματα τα αναφερόμενα στις προηγούμενες παραγράφους εάν η εν λόγω κατάργηση ή μείωση δεν είχε λάβει χώρα.

Άρθρο 23. Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι ενός συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος σε καμμία φορολογία ή σχετική υποχρέωση η οποία είναι διάφορη ή επαχθέστερη εκείνης στην οποία

υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου τούτου Κράτους που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Οι απάτριδες που είναι κάτοικοι ενός συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος σε καμμία φορολογία ή σχετική υποχρέωση η οποία είναι διάφορη ή επαχθέστερη εκείνης στην οποία υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του Κράτους τούτου που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες.

3. Η φορολογία που επιβάλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία επιχείρηση ενός συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό Κράτος από την φορολογία που επιβάλλεται στις επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που ασκούν την ίδια δραστηριότητα. Η παρούσα διάταξη δεν πρέπει να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί στους κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους τις προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις από φόρο λόγω της προσωπικής του κατάστασης ή των οικογενειακών βαρών, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Οι επιχειρήσεις ενός συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει, άμεσα ή έμμεσα, ανήκει ή ελέγχεται από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο συμβαλλόμενο Κράτος σε καμμία φορολογία ή σχετική υποχρέωση που, είναι διάφορη ή επαχθέστερη, από εκείνη στην οποία υπόκεινται ή θα δύνανται να υπαχθούν άλλες ομοειδείς επιχειρήσεις του πρώτου αυτού Κράτους.

5. Ο όρος «φορολογία» σημαίνει στο παρόν άρθρο τους κάθε είδους ή ονομασίας φόρους, οι οποίοι αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας Σύμβασης.

6. Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν πρέπει να παρεμποδίζουν την εφαρμογή ευνοϊκότερων φορολογικών διατάξεων που προβλέπονται από τη νομοθεσία του ενός των συμβαλλόμενων Κρατών για την προώθηση των επενδύσεων.

Άρθρο 24. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

1. Όταν κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους κρίνει ότι τα μέτρα που λαμβάνονται από ένα συμβαλλόμενο Κράτος ή και από τα δύο συμβαλλόμενα Κράτη θα έχουν γι' αυτόν σαν αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη προς την παρούσα σύμβαση, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία των Κρατών αυτών, να υποβάλει την υπόθεσή του στην αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος. Η υπόθεση πρέπει να υποβληθεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού φόρου η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της σύμβασης.

2. Η αρμόδια αυτή αρχή θα προσπαθήσει, εάν η ένσταση θεωρηθεί βάσιμη και εάν η ίδια δεν δύναται να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους προκειμένου να αποφευχθεί η φορολογία που δεν είναι σύμφωνη προς τη σύμβαση. Η συμφωνία εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που προβλέπονται από το εσωτερικό δίκαιο των συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών προσπαθούν, με αμοιβαία συμφωνία, να άρουν τις δυσκολίες ή να εξαλείψουν τις αμφιβολίες, τις οποίες μπορεί να δημιουργήσει η ερμηνεία ή η εφαρμογή της σύμβασης. Μπορούν, επίσης, να συσκέπτονται για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας στις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από την σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους για την επίτευξη συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Εάν οι προφορικές ανταλλαγές απόψεων διευκολύνουν αυτή τη συμφωνία, αυτές οι ανταλλαγές απόψεων μπορούν να γίνουν μέσω μιας επιτροπής που θα αποτελείται από αντιπρόσωπους των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 25. Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων Κρατών θα ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας σύμβασης ή της εσωτερικής νομοθεσίας των συμβαλλόμενων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που προβλέπονται από τη σύμβαση στο μέτρο που η προβλεπόμενη από αυτές φορολογία είναι σύμφωνη προς τη σύμβαση. Όλες οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται κατ'αυτόν τον τρόπο θεωρούνται απόρρητες και θα πρέπει να κοινοποιούνται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη βεβαίωση ή την είσπραξη των φόρων που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση. Τα εν λόγω πρόσωπα ή οι εν λόγω αρχές μπορούν να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές σε επ' ακροατη ρίω συζητήσεις δικαστηρίων ή σε δικαστικές αποφάσεις αλλά αποκλειστικά για τους σκοπούς της βεβαίωσης ή της είσπραξης του φόρου.

2. Οι διατάξεις της πρώτης παραγράφου δεν μπορούν σε καμμία περίπτωση να ερμηνευθούν ως επιβάλλουσες σε ένα από τα Κράτη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα που αντιβαίνουν προς την ίδια αυτού νομοθεσία ή την διοικητική του πρακτική ή προς εκείνη του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες οι οποίες δεν θα μπορούσαν να ληφθούν βάσει της ίδιας αυτού νομοθεσίας ή μέσα στα πλαίσια της ομαλής διοικητικής πρακτικής αυτού ή εκείνης του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να μεταδώσει πληροφορίες οι οποίες θα απεκάλυπταν εμπορικό, βιομηχανικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική μέθοδο ή πληροφορίες των οποίων η κοινοποίηση θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

Άρθρο 26. Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί υπάλληλοι

Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν επηρεάζουν τα φορολογικά προνόμια τα οποία απολαμβάνουν οι διπλωματικοί αντιπρόσωποι ή οι προξενικοί υπάλληλοι δυνάμει των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή των διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 27. Θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα σύμβαση θα κυρωθεί και τα κυρωτικά έγγραφα θα ανταλλάγουν στην το ταχύτερο δυνατόν.

2. Η παρούσα σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ από της ανταλλαγής των κυρωτικών εγγράφων και οι διατάξεις της θα έχουν εφαρμογή:

α) αναφορικά με τον φόρο που παρακρατείται στην πηγή επί των ποσών που καταβάλλονται ή πιστώνονται σε μη κατοίκους από την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος της ανταλλαγής των κυρωτικών εγγράφων

β) αναφορικά με τους λοιπούς φόρους, για κάθε φορολογικό έτος που αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος της ανταλλαγής των κυρωτικών εγγράφων.

Άρθρο 28. Καταγγελία

1. Η παρούσα Σύμβαση θα εξακολουθήσει να ισχύει χωρίς χρονικό περιορισμό. Εν τούτοις, καθένα από τα συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να την καταγγείλει για το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους επιδίδοντας μέσω διπλωματικής οδού, έγγραφη προειδοποίηση προθεσμίας τουλάχιστον έξι μηνών.

2. Στην περίπτωση αυτή, οι διατάξεις της θα εφαρμοστούν για τελευταία φορά:

α) επί των φόρων που οφείλονται στην πηγή για τα εισοδήματα, τα οποία αποκτήθηκαν ή καταβλήθηκαν το αργότερο την 31 Δεκεμβρίου του έτους της καταγγελίας,

β) επί των άλλων φόρων που επιβάλλονται επί των εισοδημάτων των φορολογικών περιόδων οι οποίες λήγουν πριν από την 31 Δεκεμβρίου του ίδιου έτους.

Άρθρο 30. ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΡΔΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Η ΟΠΟΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗΚΕ ΣΤΙΣ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1992 ΜΕΤΑΞΥΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 8:**Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές**

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκαφών στις διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης που εκμεταλλεύεται τα αεροσκάφη.
2. Τα εισοδήματα, που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στην επικράτεια του οποίου είναι νηολογημένα.

Με την επιφύλαξη όσων αναφέρονται ανωτέρω, όταν τα κέρδη μιας επιχείρησης, σύμφωνα με το άρθρο 5 της παρούσας Σύμβασης, ενός Συμβαλλομένου Κράτους, η οποία είναι μόνιμως εγκατεστημένη στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, τα οποία προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων στις διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται σε ένα τρίτο κράτος, τα κέρδη αυτά μπορεί να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, σύμφωνα με τους νόμους που ισχύουν σε αυτό το Κράτος.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και 2 εφαρμόζονται, επίσης, στα κέρδη, που προέρχονται από τη συμμετοχή σε «pool», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε διεθνή οργανισμό εκμετάλλευσης.

Το παρόν Πρόσθετο Πρωτόκολλο θα τεθεί σε ισχύ, σύμφωνα με τους όρους, που προβλέπονται στο άρθρο 27 της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας, για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε σχέση με τους φόρους επί του εισοδήματος και των κερδών επί του κεφαλαίου, η οποία υπογράφηκε στην Τύνιδα, την 31η Οκτωβρίου 1992, της οποίας αυτό αποτελεί αναπόσπαστο μέρος.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

ΧΡΙΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ

Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Τυνησίας

ΜΟΝΣΕΦ ΜΠΟΥΝΤΕΝ

Συνετάγη στην Τύνιδα, την 14η Μαΐου 2007, σε δύο αντίτυπα το καθένα, στη γαλλική, ελληνική και αραβική γλώσσα. Και τα τρία κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφωνίας, υπερισχύει το γαλλικό κείμενο.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό από τις Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στην Τύνιδα, την 31η Οκτωβρίου 1992 σε δύο αντίτυπα, στην γαλλική, ελληνική και αραβική γλώσσα και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση αντιδικίας υπερισχύει το κείμενο στη γαλλική γλώσσα.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Τυνησίας

HABIB BEN YAHIA

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης με το Πρόσθετο σε αυτήν Πρωτόκολλο που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 27 της Σύμβασης.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 9 Φεβρουαρίου 2009

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Ι. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Θ. ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Κ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Α. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Φ. ΠΑΛΛΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Α. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Κ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Ε. ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ, ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους
Αθήνα, 12 Φεβρουαρίου 2009

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. Γ. ΔΕΝΔΙΑΣ

Source URL: <https://www.enfia.gr/σαδφ/τυνησία>